

BÂKİ AYHAN TOP

SEVDALAR
TÜNEMİŞ
ŞU
YÜREĞİME

Şiirler

811
TOP
1985
k.1

O V A

OVA YAYINLARI/ÜÇ
ŞİİR/İKİ

KAPAK
ahmet yürekli

SAYFA DÜZENİ
baki ayhan top

DÜZELTİ
mustafa yürekli

DİZGİ
murad gürpınar

BASKI
gürpınar basımevi
13244 - adana

bu kitabı
perşembe gününün
anısına;
gülten'e sunuyorum.

YOLCULUK

I

sonbaharın ilk günüydü, yola koyuldum
aşklarımı sol cebime doldurdum
nefretleri sağ cebime
dağ taş ırmak vadi birdi gözlerimde
çakal ulumaları geliyordu ormanlardan
ürkmüştü ayak sesimden su içen ceylan
bir güneş seli ki akıyordu bakışlarımdan
dinlenmek yorulmanın can yoldaşdır bildim
çam dallarıdır şimdi üzerime eğilen
dudaklarıma değen yeşil ağlayışlar
güneş, sen de kalleşsin kimin olursan ol
tek kelimeyle kalleşsin o kadar
yollarda sigara tiryakisiyim
dilimde türküler, şiirler
susmak bilmiyor ormanın kuytulduğunda

2

gece ile gündüz
kıran kırana bir kavgaya tutuşur içimde
kalbimin aort damarlarını yırtar bakışların
kıyasım gelir ayrılıkların canına
kumral bir kız, hâne-i umumdan çıkarılmış
deliymiş ya da delirecekmiş gibi ağlar
volkanlar patlar gözlerimde
bıçaklarla doğranır ağzımı bulan kahkahalar
ben o tahta köprüden geçerken
geride arı kuşları kanat çırpır

erimeyen bir buz parçasıdır ayrılığımız
acının çizgileridir parmaklarımızdaki
yıldızlara omuz verip destek olalım derken
insan yalnızlığıdır/kollarımıza saldırır
bunalımlı zamanlarda durur saatlerimiz
yaşayacağımız gidilen yerde de
birbirinden beş beter ıstıraplardır

YAĞMUR

önce bulutlarda başladı
süzüldü pencerenin camlarında
sırada gözlerim vardı
bir kuştı sonra ağlayan
ikinci üzerinin tenhaliğında
hüznü içimi sarıp sarmalayan

KAÇAK

sarhoş muyum yoksa, nasıl olur bu!
etrafım cümle bulut cümle yağmur yüklüymüş
İçer dokunan bir melodiymiş uzaklarda çalınan
dönüşsüz yolların hepsi de hazır adımlarıma
raylar yanıyor galiba ikindiye doğru
ışıklar yakasını kurtaramıyor bulutlardan
hücuma geçmekte acele edin kelimeler
kaçacağım bu şehirden bir açık kapı bulsam
kendi kendime yenilip ah ağlamasam
verin yanıtını sükün eden bulutların
yoksa boğuldu mu beklenen ışıklar
mavi bir ağlayış dökülür dudaklarımdan

MEVSİMİ PEMBEYE BOYUYORUM

hırsızlık yaparken
yakalanmışım sanki
sarı bülbüllerin dişlediği
üzüm salkımlarına benziyorum
ben telleri kopmuş bir
kemanım diyorum
çarmıhlara geriyorum kendimi
derken cassandra geçidine
yaklaşan tren oluyorum
oturup yok yere ağlıyorum
kalbimi işlek raylara koyuyorum
sönmeyen bir yangında saçlarım
sararmış yapraklar adımlarımda

mevsimi pembeye boyuyorum

NİSAN AKŞAMLARI

akasya gölgelerinde silinir güneş
yürürüz, eskimiş anılar dirilir kaldırımlarda
yağmurlu akşamlar gelir ürkek adımlarla
gözlerime yaşlar birikir/ağlayamam
derken uzaklığını anımsatır boş sokaklar
nisan akşamları dost değil dost olmasına da

düş'ün karşımda öylece durur/ben duramam
savrulurum anıların dinmeyen rüzgârında
sarmaş dolaş olurum yollarla kendiliğimden
unutur kimliğini ağaç dallarında bahar
salkımlar yanıtını verir gelen günlerin
ölüm değil olmasına da, içimde bir ümit var

nadir açan çiçekler gibiye bakışların

SABAH

bir geceyi daha tarihe yazdık
sabah oluyor tül perdeler ardında
ellerimde, gözlerimde sabah oluyor
sımsıcak duygularla uyanıyorum
bakışlarımı mavilikler dolduruyor
sonra bir ince bulut
duygulu bir yolculuğa başlıyor
şiiresel çığlıklarda sabah kuşları
buzlar çözülüyor
sevecen bir ışık sarıyor ovaları
dudaklarımda imrenilecek gülüşler
biri gelsin de
gelince var olacak, gidince unutmayacak
tanrım, ne olursun gönder

ÖNCE

ıslak bir bakıştı o sabah gözlerindeki
bulut buğuları vardı sessiz kelimelerinde
eylül gökyüzünde acele kanatlı kuşlar
öyle içli öyle delirtici ağlıyordun ki
önce annen filan öldü sandım
gözyaşlarına
içimden anneni öldürmek geldi
başıma yıkıldı güneş sistemi

yağmura koşan bir gök vardı üstümüzde
dallar çırpınıyordu rüzgârımızdan
saçlarım yosundu, gözlerim yağmur bulutu
bilemedim aşk artığı yorgun hırslarımla
kırık camlı bakışlarımın anlamını
değişen sendin
önce bunun farkına vardım
sonra dünyayı sırtladım günahlarımla

YAŞAM BULAŞIĞI

iki an sonra dirildi ölü
gözlerinde
projektörlere yenilmeyen
karanlıklar

yosun tutmuştu saçları
ellerinde deniz artıkları
burun deliklerinde
iki an önceden kalan solumalar
yürüdükçe yollar açıldı adımlarına
rüyalarımı içi boş çevizler gibi kırıp
bana ulaştı
ben daha bir ölüydüm demek ki
onu görünce
vallahi ondan
ruhuma biraz yaşam bulaştı

KEKİK KOKUSU

serin yağmurlar yağıdırıyor içime gülüşlerin
bahar dallarını tutkumuz eğiyor yere
ürpertiyor yıpranmayan anıların serpintisi
kopil çocukların heyecanı kalplerimizde
kızarmışlığı çingülüdür yanağımızın
deniz iklimlerince geç değişiyoruz
kekik kokusuyuz dağ başlarında
rüzgârlı akşamlarda yayılıyor

İKİNDİ

çılğınlık krizi gibi geldin bana
durup dururken gerildi damarlarım
ürpermişliği yaşadı ruhum, kendinden geçti
sokaklara düştüm, başımı taşlara vurdum
çeşmelerde yıkadım yüzümün kanını
halime güldü yalalarda yosunlar
aşınmış taşlara ağladım yokluğunu
ahşap evlerin çimenli bahçelerinden
sarmaşıklı balkonlarından geçti gözlerim
yağmursuzdu gökyüzü, baharı yaşıyordu
dallar
çitkırıldım güzelliklere uzanmıştı ellerim
kelimeler yuvarlanıyordu dudaklarımdan
ağlayarak mı konuşuyordum küçük harflerle
yüzüme garip bakıyordu duvarlar
nemli taşların silik gözleriyle...
yanmayan ateşlerin dumanı sarmıştı
kaderin yamanı sarmıştı yüreğimi
ince sızlamalardaydı parmaklarım
alnım ne kadar da serindi öyle
koşup gelmişti uzaklardan
çok iyi tanıdığım pencereler
bir bir açılmışlardı evlerde
eski eylül rüzgârı geçmeye başlamıştı
saçlarımdan/seni yaşadım bu ikindide

AŞKIN GÖZLERİNDE DÜNYA

değişen mevsimlerse yine iyi
utanmıştı ağaçlar çıplaklığından
kaldırımlar yapraktan güneşe hasret
ben sana, geçen zaman içinde
gelmişsin
birdenbire gördüm seni
boyun uzamış saçların da
yarın hemen kestirmelisin
rüzgârlar dağılmalı dörtbir yana
yeniden tanışmalısın çiçeklerle
isimler ezberlemelisin
bu şehir unutmuştur seni
ne kötü değil mi
yabancısıdır artık duraklara
yağmurlar yine eskisi gibi yağar
bulutlar yine duyguludur/ama
bilemezsin
ne düşünür ki gökyüzü
yağmurdan soyunduğu zaman

seni yanlarında ister mi insanlar
sen ister misin insanları yanında
bir de bu var
bahar geldi ortalık günlük güneşlik
mavi bir uçurtma yaptı dün
kardeşim
salıverdi bulutlara
elleriyle bir şeyler arayan sen
yitirdiğin dünyayı mı arıyorsun
aşkın gözlerinde dünya

BİR. BAŞKA GİDİŞ

bizi kim buluşturabilir sanıyorsun
unutulmuşuz kalabalıklar ardında
rüyada toprağa inişlerimiz gibi değil
birdenbire düşmüşüz kaldırımlara
çabası bizden olacak mutluluğumuzun
sen bir çakıltasına dönüşeceksin
tulumbalarda yıkayacağım gülüşlerini
avuçlarımda yoklara karışacaksın
salt bana kalacaksın yani
söğüt yapraklarına saracağım
yüreğime incitmeden bırakacağım
hapsiz baygınlıklara gideceğiz birlikte
düşünüyorsun öyle mi
kollarım kuş tüyü/yıldızlar yorganım
demek gelmiyeceksin/ama söz vermiştin
ne yapayım; ben de oturur ağlarım...

AKŞAM

o akşam gözlerinde şehirler gördüm
sinsi caddeleriyle ışıklı sinemaları
sanki avuçlarımdaydı/öylesine yakın
öylesine şirin bir gülüşteydi dudakları
gözlerindeki şehirlerde birer yangın
sonra yağmur en sonunda sefillik
gezilmemiş bir şehrin her sokağı ayrı âlemde
hırçınlığı unutan denizlerde yenilmişlik
gemi enkazları doldurmuş baştan başa kıyıları
hani vuslatları parmaklarıyla okşardın
o akşam gözlerinde şehirler gördüm
giden trenlere ağlıyordu istasyonları

SERÜVEN

isi alınmış aynalar gibi anlamsız kaldık
ölmezoğlu sanmıştık da yüreğimizi/bu yüzden
palazlar ürkekliğince ne edeceğini bilmez
bütünüyle yalnızlıklar tuttu ellerimizi
kaç kişi olduğumuzu unuttum diyeceğim
aradığım sözcükleri dilime beğendiremeden
unutulmak serüvenleri yıprattı gençliğimizi

birinci hamur kâğıtlarda kaldı anılarımız
gelin, saatleri durduracak bir vakit bulalım
unutulmuşluğu anlatır gördüğümüz herşey
solgun yapraklarında sonbahar ağaçlarının
nasılsa yaşamamış sayılacağız kimilerince
işte gençliğim, hayata sürgün sanık örneği
halimi anlatmaya kuşkusuz sözcükler
bulmalıyım

ÖKSE

soytarı akşamlar sırnaştı kollarıma
yıldızlardan olumsuz yanıtlar aldım
ayaklarım küstü birdenbire yürümelere
geceyi kapıdışarı ettim/ne diyorsunuz
bağrıştı durdu yıldızları tınmadım
balkıdı acınarak sokaklarda ışıklar
ağlaştılar aldırmadım
hepsi birbirini kayırıyordu akşamların
bütün acılarını üstüme yıkıyorlardı
gece sinsi tilkilerce bekliyordu beni
konforunu zıtlamış dertlere sıvandım
gölgede ökseli çubuklar/adımlarımı
beklemekten gına getirmişti yine de
değiştirmenin zamanıydı yollarımı

RÜZGÂRLI YANGIN

seninle hiç yanyana yürümedik biliyor musun
adımlarımız ikiz kardeşlere benzeyemedi
kaldırımları yalancı şahitliğe mi çağıralım
ne diye hatırlasın ki bizi bu yollar
mevsimler geldi geçti ayrılığımıza inat
yağmur gördü tozlu bulvarlar gün aşırı
keskin sessizlikler yaşadı beş-on gecem
sensizliği yerin merkezine yolladım
yani bir parça bitkisel yaşamayı arzuladım
rüzgârlı bir yangın başladı uykumda
beş duyum felç oldu birşey duymadım
/gözümde yaşla uyandım sonraki güne
yüreğim solgun resimlerce titredi
rüzgârla birlikte ormanlara daldım
yağmurun hüznü asılıydı ıslak dallarda
paslanmaya bıraktım gözü sulu bulutları
bir iyi sarındım toprak kokan buğulara
ağladım yahu, sarsıla sarsıla ağladım
kır menekşeleri takıldı gözlerime nedensiz
neyi yaşayacaktım, ne kalmıştı sabahleyine
iki adım ötede kuşlar ağlaşıverdiler
ürperten ısıklara büründü çam dalları
öldürdü beni ağlayan bir genç kız denli
uçuşu yağmur sonrasında göçmen kuşların
sisli sabahlara çıkmıştım, üşüyüverdim
titredim seninle birlikte yürümeyişime
savrulmak için yele oldu düşüncelerim
rüzgârlı bir yangın başladı sonra içinde/

**BİR GECE DEN
İKİ KARE FİLM**

çılgınlık cinayetler işlenir bar kapılarında
tığ delikanlılar canlarına küsüverir aniden
ecel sırttır altın dişli bir kabadayı kılığında
başlarıyla
gece otobüsleri kenar mahalle dolmuşları
geçerken
caddelere ömrü tez gündüzler getirecektir
geceler gündüzlerin avucunda terleyecektir
kitabına uygun kucaklaşmalar özlemiyle
kollarım
sevda serüvenlerine sahne/sahiden sevdim
gecenin yıldızlarından derilmiş çiçekler
ellerimde/usanmak bilmez yürüyüşte
ayaklarım
umut suyunda yeşerecek çiçeklerim/şimdi
bu şehirde herkesçe ölü biliniyorum n'aparsın
oysa geceler dirilmesi içindir yıldızların

SEVDALAR TÜNEMİŞ ŞU YÜREĞİME

güneş ışığından tozlu akşamlar içinde
adımlarımız var, demek ki yürüyoruz hâlâ
kuşaksız bir elbise gibi baştan ayağa
sarmış bizi anıların ürkekliği
özgürlüklere adanmış yürekte ne varsa
zorlu bir kavgadır kollarımızı yoran
hangi sayfasında o anlar defterinin
bahar çiçeklerince yeni yeşeriyoruz daha
soluğundayız güneş tozlarını savuran yelin
burun kıvrıyoruz dalkıran fırtınalarına
yuvamız hazır, kırlangıç yuvasına komşu
kış ortasında ısınmışlığımız hazır
ne haber o eski çılgın yağmurlardan
yarım kalmış sevdalar ürkekliğince
kimdir bizi gece yarılarında korkutan

. . . MU?

bir genç kızın, güzel olmayan
evde kalmak korkusu
dilencili sokakların burukluğu
mu ne içimdeki
bıçaklar kesmiyor, bilenmiş
de olsalar yeni
bulsam gizini
dinamitleyeceğim

UYKUSUZ GECELER

sabahlarda âlem-i düşünceye daldım
demli çay/bardağı yarı/elimde
geceler gibiydi tabakta zeytinler
damağımda şekerin alışılmış tadı
ıslıklı bir müzik karşiki evde
hayır, şaka kızın dilinde

...

dudağımdaydı kaygan gülüşler
vakit sabahtı/uykusuz geceler
sığdırdım kanlı gözlerime

UÇAN BALON

bağnazca kıvranmalardan sonra
istasyondan trenlerin geçişi
yolcu kalabalığı dost kalabalığı
sonunda anımsayıp o selviciğin
gölgesinde

dar zamanlara sıkıştırılmış fısıltılar
iki yıldızın birbirine darılışı gibi
gece gökyüzünde insanlardan habersiz
kuşkusuz biri yerin dibine geçecek
ben köprüden bakarken perşembe gecesi
şaşırtan yağmurlar başlayacak ardından
pözlerimizde biraz şehir daha çok sis
bakışları renksiz bir çocuk koşup gelecek
avucunda toprağa saplanan yıldız
uçan balonlar gibi göğe salıverecek

ÖMRÜMÜN DÜN GECESİ

dün gece sokak fenerleri yanmıyordu
yıldızların ışığında ağladım
kısacık bir serüvendi seninle yaşadığımız
yağmurlu gülüşmeler, akşam selamlaşmaları
daha bir yemek bile yememiştik beraber
adımızı bir yürek içinde
yanyana yazmamıştık
herşeyi öteki insanlara bırakıp
bir çiçeği aynı anda koklamamıştık
bahar geldi
akşamlar başka güzelliklerde şimdi
duysana
ne yazık
bir şarkımız bile yok bizim
yıllar sonra şimdiki anımsatacak

neler de düşünüyor insan
yalnız başına yürürken
karanlık sokaklarda
elinde emanet bir sigara ihanete uğramış
günahlara giriyor, bulutlara kin besliyor
fenerler yanmıyorsa
suç yükleyecek birilerini arıyor
bitmesin diye yalvarmak koşulsa
onu da yapıyor
yeni bölümler ekliyor serüvenine
uzuyor yağmurlar, erken geliyor akşamlar
üstelik
öğle yemekleri de var şimdi
bahçe lokantalarında
birlikte sabah yürüyüşleri var
iki yanı bahçeli yollar
salkımlar
duvarlarda
yalnızlığın adı var kendisi yok
gelsin geceler
canı sağolsun rüyaların
kimi göreceğimizi biliriz

anımsıyorum
unutmadım dün geceyi
sokak fenerleri yanmıyordu
dudağımdaki sigara emanetti
dillere düşmüştü sırlarımız
içimde burukluk, sokak sokak dolaştım
yağmura koşan bulutlarla beraber
ağladım

KAYIP ARANIYOR

aradığım birşey var ama ne
gözlerim bakmaktan
 beynim düşünmekten yorulmuş
sanki sana geliyorum
tir tir titriyorum köprüden geçerken
heyecanlara hazır değil yüreğim
canımı kıskandıysan o ayrı konu
elimi tut elimi
bak yüzüm kızardı, gözüm toprağa saplandı
didik didik ettim bu şehri
ezberledim her köşesini
bulsam bilmeyecektim
 geri bırakacaktım yerine
bir arada yaşadım yağmurla güneşi
aradığım birşey var ama ne

gözlerimin meskeni olsa da gözlerin
kesin kes bulamayacağım
sinema perdeleri, tiyatro sahneleri
bağlar, bahçeler, parklar
caddeler, sokaklar

şiiime girmeyen binbir köşe
çay sunar oldu bana

çay tanıdığa sunulur
rastlayamadım izine
aradığım birşey var ama ne

tam bulacağım an bulutların

yaşlı gözlerinde

öteden ışıklar hücum ediyor
gizlerinde kayboluyorum harap bahçelerin
bir güz kuşu feryadına karıştırıyor adımı
solmuş renklerden yaka silkiyorum
derin düşünüşlerden sonra
adımlarım korkak olsa da
bakıyorum ufukların ak çizgisine
yürüyorum

aradığım birşey var ama ne

AŞK KIZI

yaşanmamış öykülerde okudum seni
aĐlarken teselli ettim/koluna girdim
akdeniz dalga dalga yürüdü gözlerimizde
bergamot kokularına doyamadık
yaŐamı tutup ayaklarına getirdim
Şiir szcklerincede tuttum ellerini
dizelerde yürümesini öğrendi imgelerimiz

tek kelime söylemiyordun/inan ol
yürürken konuşmayı öğrenmemiştin
başını çekerdin ayaklanmaların oysa
mavi çamurlara bulanmışken adımlar
geri dönmeliyiz de demezdin
cennetler vardı düştüğümüz yolların sonunda
ardına dek açık güvercinli kapılarıyla
dilsiz bir aşk kıızıydın unuttun mu
yaşanmamış öykülere girdin yüreğimden
bu kentin bütün duvarlarını yıktın da
kulak asmadan/hırsını yenemedindi
kar kuşları güneşi getirdi gökten
yedi renk sessizce ayağına serildi

GERİ KALMIŞ SAATİN AYARLANMASI
TÜLLERDEN

bütün güzellikleri alıyorum avuçlarıma
gösterişli sırtmalarla içime indiriyorum
tüllerden süzülüp gelen sensin demek
rüzgârını yüreğimde duyuyorum

İNCİR BALI

çeneme dek indi orada durdu
mücadelesiz yarınlar isteyen aşkım
gülüşlerinden aktı ilk dizedeki yere
kaygım

SENDEKİ ÖLÜM

yağmurlar yağdı ıslak yanaklarıma
tekrardan aldım herşeyi
yaşamaya yeniden sarıldım
sendeki ölümden sonra

MARTI VE SON

sus be sus şarkı bimez martı
köprüye seni dinlemeye mi geldim
azıcık yosun koksun nehrin suları
içime çekeyim

GECEYE TUTULDUK

zaman koşarak geçti aramızdan
gökyüzü elveda dedi yağmura
dallar yaprağa küstü
savruldu rüzgârda gözyaşlarımız
birdenbire yapayalnız kaldık/ağladık
geceye çılgınlar gibi tutuldu yüreğimiz
sonra ben ölmek istedim
bulutlar kaş kaldırdı çaresiz kaldım
yaşadım dersem palavra
soluğumu burnumdan sorun
kalbim bir ağaçtı
sürgünler gelmeyi unuttu baharda
yapraklar yeşillenmeyi unuttu
dallar dirilmeyi bu ağaçta
ikimiz de aynı şeyler için ağladık
birdenbire yapayalnız kalmışken yüreğimiz
kimseler anlamadı bizi
aradığımızı bulamadık bu dünyada
zaman koşarak geçti aramızdan
sırtüstü uzanmış yatıyorduk iki yanda
rotasını şaşırılmış gemicilere döndük
öteki yürekler birer buzdağı
ne yapalım
ne söyleyelim
sesimizi duyurmak için
kim okur ki bu şiiri/diyen sen misin

GECEYARISI

ne bıraktığımı düşünecek zaman değil şimdi
akşam olmuş, gece olmuş ikindiye beklerken
bu köşebaşı yarına dek bin kez unuttur beni
rüzgâr eser, kaldırımdaki tanığımı siler
balkondaki kız televizyon izlemeye gider
ışıklar yanar akşama sığınan sokaklarda
yüz bulsa gece kollarımda çılgınca ağlayacak...
senin için cinayetler işlenir kuytularda
içkiye düşülür, serseri olunur senin için
uykun aynı uyku, rüyan aynı rüya oysa
çözülen bir yumak gibi akıyor gözyaşlarım
geceden yakınlık buldum, **uzandım kucağına**
rüyalarına merdiven dayayacağım az sonra
baştan ayağa değiştireceğim **gecelelerini**
yıldızların azalacak ertesi gece bakacaksın
silinecek gölgene «muhalif» aydınlıklar...
kendimi unutuyorum seninle uğraşayım derken
ben bir kentim, yıkılmış bütün evlerim
depremler, sel baskınları uğramış geçerken
seninleyse, yaşamının böylesini de severim
inadına istemediğim sözcükler saldırıyor
yağmalıyor dudaklarımı iyice çıldırıyorum
dört nala koşmaya başlıyor boynumun damarı
rüyalarına gireceğim, cin olup çarpacağım
bakıyorum pencereler ardına sen yoksun
sol gözümde bir acayip seğirmedir başlıyor
yıldızlar mı kurtaracak beni kahkahalarıyla
gökyüzünde sanki saadetler yaşıyor
biliyor musun bu şiiri geceleyin yazdım
sözcükler sokakta seni arıyor

UZAKTA

büyük rüyalar görüyordum herşeyden uzak
baktığım aynalar tuzla buz oluyordu
sivri uçlu çengellerde asılmış adamlar vardı
bilmiyordum ner'de olduğumu vallahi bilmiyordum
anlatsam inanmazsınız tanıtısam tanımazsınız
kavaklarca uzamıştı boyum bulutlara değiyordum
yıldızları öpüyordum izleri hâlâ dudaklarımdadır
üstelik kafam iyiydi hep birşeyler içiyordum
bacaklarım çevikti ceylan bacakları gibi
yalnızca ben büyümüşüm dağlar taşlar aynıydı
ceplerime asılmış adamları dolduruyordum
bitmek bilmiyordu arkamda uzanan yollar
hem ben gerisin geriye yürüyordum
bir ağaç kopardım kulağımın arkasına koydum
cehennem rüzgârları doldu saçlarıma
ayakkabılarıma bağ yaptım iki yıldıktan
bir güldüm dağlar taşlar inledi
çığlar devrildi geçen kışın karlarından
yalnızlık bile daha güzeldi bur'da
yürümek hep yürümek nereye varacaktı sonu
çılgın bir hızla geçiyordu rüyada zaman
görseydiniz buranın güneşini çok gülerdiniz
onunla bütün gün dalga geçiyordum
her akşamımız kavgayla geliyordu onu seviyordum
sabahtı bir ovada sabırla doğuşunu beklerken
bir ses... ondan bütünüyle ayrılıyordum

AKIP GİDEN GÖKKUŞAĞI

dinler misin yol kenarında yürürken beni:
gökkuşağı akıyor yağmur sularıyla beraber
sahipsiz günahlar dolaşiyor ortalıkta
bu yağmur sonrası, bu seninle geçen ikinci
cesursun artık korkulacak birşey kalmamış
benimse günden güne dizelerim çıldırmış
delirtmişler terketmekten sözcüklerimi
bölmüşüm yüreğimi ikiye soru sor da susmasın
kızma da bana hep aynı şeyleri söylüyorum diye
neden bizim de ezberlenmiş öykülerimiz olmasın?
dinler misin yol kenarında yürürken beni:
herkesin konuşacak birşeyleri var konuşuyor
ağaçların yeşermesi ne güzel mart başında
salkımlar omuz omuza tatlı bir morluğu yaşıyor
sokulgan böceklerce yaklaş ne duruyorsun
akıp giden gökkuşağıyla, yağmur sularıyla birlikte
köprücük kemiklerimiz paralel dört çizgi
haksız mıyım tam yeridir şimdi sarılmanın
ter bürüyecek avuçlarımı/ömür bitecekse
neden bizim de küçük bir öpüşmemiz olmasın
dinler misin yol kenarında yürürken beni:
gözlerim kamaşıyor güneşin binde birinden
gulfstream akıntıları yüreğimde dalga dalga
kolkola mıyız yoksa bana mı öyle geliyor
güzel şiirler denli yakınsın, duyuyorum şimdi
sözcüklerin deli, dizelerin çılgın olsa da
saçların yılık atlar gibi koşuyor avuçlarıma
hani severdin yürümeyi, bu yollara âşıktın
koşulsuz beraberliklerimiz yaratılmamışsa
neden bizim de bağışlanacak günahlarımız olmasın?

EYLÜL BAHÇELERİ

a

vakit neydi unutmuş gibiydi kuşlar
uçarı kanatlarında eriyordu renk cümbüşü
karanlıktan mı sıyrılıyordum aydınlıktan mı
aylasız bir ay belki gözlerime doğan
gece kuşlarının bildiği yanıldığına yetmez
gülten sen de, ağlamamın yeri mi şimdi

b

zaman ağaçsa günlerdir yaprakları da
sen suyusun zamanın/acım kollarında dinsicin
yokluğun boy veriyor eylül bahçelerinde
sonbahar rüzgârlarına hüznümü savuruyorum
kırlangıçlar tez bir fırtına habercisi
mavinin en koyusunda çırpınıyorum

c

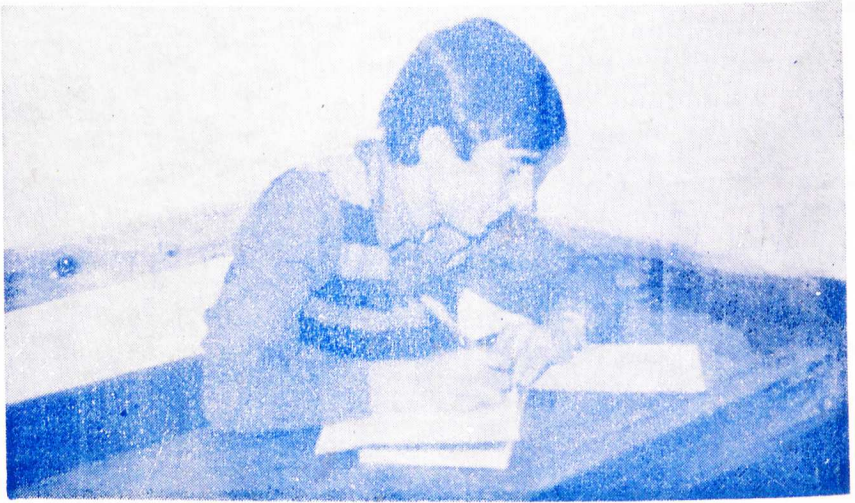
işık hızıyla geldi ama geçmedi gözlerimden
takvimi tutulmaz bir zamandı aşkımız
sen uzaklardaydın onca yakınlaşmadan sonra
kuşlar ürkekliği bakışlarımızdan öğrendi
yalnızlık yalnızlığını ayrılığımızdan

İÇİNDEKİLER

- yolculuk/9
yağmur/12
kaçak/13
mevsimi pembeye boyuyorum/14
nisan akşamları/15
sabah/16
önce/17
yaşam bulaşığı/18
kekik kokusu/19
ikindi/20
aşkın gözlerinde dünya/21
bir başka gidiş/23
akşam/24
serüven/25
ökse/26
rüzgârlı yangın/27
bir geceden iki kare film/28
sevdalar tünemiş şu yüreğime/29
...mu?/30
uykusuz geceler/31
uçan balon/32
ömrümün son gecesi/33
kayıp aranıyor/36
aşk kızı/38
geri kalmış saatin ayarlanması/40
geceye tutulduk/41
gece yarısı/42
uzakta/43
akıp giden gökkuşağı/44
eylül bahçeleri/45

OVA YAYINLARI

1. İNSAN YÜKÜ, şiirler :
mustafa yürekli
2. KİMLİKSİZ GÜNLER, denemeler :
ahmet yürekli
3. SEVDALAR TÜNEMİŞ ŞU YÜREĞİME,
şiirler :
bâki ayhan top
4. GÜNDÜZ KUŞLARI, öykü :
ahmet yürekli

BÂKİ AYHAN TOP

1966 — Adana doğumlu. Şiir yazmaya ilkökul sıralarında başladı. Şiirleri, 1983 ten itibaren Yeni Çağrı, Yeni Defne, Yaprak, Karadeniz, Ekin, Son Yaprak ve Milliyet Sanat Dergilerinde yayınlandı. Yeni Çağrı dergisinde ayrıca; biyografi, deneme, anı, öykü ve eleştiri yazıları da yer aldı.

Yıllar Sonra adlı bir roman denemesi ve Lise Biterken adını taşıyan yeni bir oyun çalışması var.

Şu an için:

İsın — 1985/Adana

ATÜ Merkez Kütüphanesi

811/TOP

150 TL.